

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 1. Martyrium S. Simeonis Jerosolymitani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

HISTORIA ECCLESIASTICA.

LIBER III.

S. XISTUS, PAPA.
TRAJANUS, IMPERATOR.

§. I.

Martyrium S. Simeonis Jerosolymitani.

Inter eos, qui sub Trajani Imperio propter fidem passi sunt, in persecutionibus particularibus, eminent Simeon, Episcopus Jerosolymitanus; erat is filius Cleophæ, & Mariæ, IESU Christi Patrue lis, in hac sede S. Apostoli Jacobi successor; tunc temporis centum viginti anno rum vir, cum Consulari Attico Syriae Præsidi sisteretur. Hunc virum quidam hæretici.

Sæculum I.
A. C. 98.

Heges. apud Eus. III. hist. c. 32. Vater. ibid.

Sæculum I. retici, secta Judæis, quam Christianis pro-
A. C. 98. piores, tanquam Christianum, & de stem-

mate David oriundum detulerunt; nam Imperatoribus maximopere curæ fuerat, hanc familiam stirpitus evellere, ne Judæis rebellionis prætextus superesset. Attamen ipsi Simeonis accusatores ex hac familia descendere convicti sunt. Ipse vero multis diebus, omnibus quidem, sed maxime ipso Consulari stupente, qui tantum robur, & patientiam in grandevæ ætatis Sene satis mirari non poterat, tormentis excruciatuſ, & tandem affixus cruci immortuſ est, postquam Jerosolymæ Ecclesiam ultra quadragintas annos re-

*Hegef. apud xisset. In hac dignitate ipsi suffectus est
Euf. IV. hist. Justus, nativitate Judæus, nam plurimi
c. 22.*

ex circumcisione fidem receperant. Quidam nomine Thebutis, qui hujus sedis honorem ambiebat, spe sua dejectus, atque invidia ardens, novæ sectæ auctorem se præbuit; sed & præter ipsum multi alii ex Christianorum judaizantium numero novos errores procudebant; postquam enim nullus amplius primorum Discipulorum, qui JESUM Christum suis oculis viderant, & Doctrinam ejus auribus suis audiverant, in terris superfuit, hæreses, quæ hactenus in tenebris delituerant, caput efferre, & impudentius prodire ausæ sunt.

§. II.